

Η δύναμη της θέλησης

Έμα Μπαράσα: Μαθήτρια και σημαιοφόρος ετών 89

Η Έμα Μπαράσα είναι 89 ετών και ζει σε μια μικρή πόλη 6.000 κατοίκων περίπου 350 χιλιόμετρα δυτικά του Μπουένος Αϊρες. Στην πόλη οι περισσότεροι από τους κατοίκους είναι ταπεινής καταγωγής. Εργάζονται στα χωράφια ή κάνουν δουλειές σε σπίτια, μεγαλώνουν οικογένειες. Η Έμα δεν μπόρεσε ποτέ να πάει σχολείο, καθώς από πολύ μικρή ηλικία αναγκάστηκε να δουλέψει στα χωράφια για να βοηθήσει τον πατέρα της που έχασε το ένα του χέρι. Αργότερα παντρεύτηκε, έκανε 9 παιδιά και έμεινε χήρα σε πλικία 40 ετών.

Σήμερα σε αυτή την προχωρημένη πλικία, εξακολουθεί να ξυπνά νωρίς. Έχει καταρχήν να φροντίσει τις κότες της. «Είναι 16», λέει στην εφημερίδα La Nacion, μετρώντας τα αβγά που έκαναν.

Μικροσκοπική, κοντούλα και αδύνατη, η Έμα δεν σταματά ούτε λεπτό με τις δουλειές. Στη συνέχεια γεμίζει μια τοάντα αβγά, σοκολάτες και γλυκά και

Η 89χρονη Έμα στο σχολείο με τη σημαία στο χέρι [φωτ. από την La Nacion]

ξεκινά για το... σχολείο. Εκεί την περιμένουν οι 10 συμμαθητές της.

Είναι τρία χρόνια που κάθεται στα θρανία. Σε αυτή

την αίθουσα με τους χάρτες στον τοίχο που δεν μπόρεσε ποτέ να μπει όταν ήταν μικρό κορίτσι. Πλέον μπορεί να διαβάζει αρκετά καλά, να γράφει το όνομά της, να μετρά τα αβγά που κάνουν οι κότες της, αλλά και να υπολογίζει τη σύνταξη που λαμβάνει κάθε μέρα.

Στις 9 Ιουλίου 2016 η Αργεντινή γιόρτασε με λαμπρότητα τα 200 χρόνια της Ανεξαρτησίας της. Σε όλα τα σχολεία της Επικράτειας έγιναν οι κλασικές παρελάσεις. Για την Έμα η μέρα εκείνη ήταν ξεχωριστή, καθώς οι συμμαθητές της την ψήφισαν για σημαιοφόρο.

Κράτησε με καμάρι τη «γαλανόλευκη με τον Ήλιο του Μαΐου» για λίγα μέτρα και στη συνέχεια την έδωσε σε μια συμμαθητή της. Παρά την κούραση παρέμεινε στο πλάι της σε όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης.

«Νόμιζα ότι ποτέ στη ζωή μου δεν θα είχα αυτή την τιμή», δήλωσε αργότερα στα Μέσα Ενημέρωσης.

Η συγκινητική ιστορία ενός σκύλου και ενός ηλικιωμένου με Αλτσχάιμερ

Η οικογένεια Baird, από την πόλη Ντάλτον στις ΗΠΑ, είναι μια ιδιαίτερα αγαπητή οικογένεια. Τα μέλη της στο πρόστιο της πόλης όπου και ζουν, δεν έχουν δώσει την παραμικρή αφορμή και όλοι οι γείτονες μιλάνε πάντα με τα καλύτερα λόγια. Το «μαύρο πρόβατο» της οικογένειας όμως δεν είναι άνθρωπος αλλά ένας σκύλος που συντροφεύει τα μέλη της οικογένειας Baird, από κουτάβι. Ο σκύλος αυτός έμελλε να γίνει πρωτοσέλιδο σε όλες τις τοπικές εφημερίδες της πόλης αλλά και της πολιτείας της Τζώρτζια, στις ΗΠΑ. Και αυτό γιατί ο σκύλος, ή καλύτερα η σκύλα Casey, δέθηκε με έναν απίστευτο τρόπο με έναν πλικιωμένο άνδρα με Αλτσχάιμερ. Διαβάστε την απίστευτη ιστορία και δεν θα πιστεύετε τη δύναμη και τη αγάπη κρύβει μέσα του ένα τετράποδο...

Την Casey, την φοβόντουσαν όλοι στο πίσω πρόστιο της πόλης Ντάλτον στη Τζώρτζια. Ήταν ένα χάσκι, αλλά έμοιαζε περισσότερο με μεγαλόσωμο λύκο. Όταν έπαιζε στην αυλή ή συνόδευε κάποιο μέλος της οικογέ-

νειας Baird, στο διάβα της όλοι έκαναν στην άκρη. Ήταν τεράστιο σκυλί, το οποίο όμως μόνο γάγγιζε, δεν είχε επιπτεθεί ποτέ σε κανένα, αλλά λάτρευε να μπαίνει στα ξένα σπίτια και να κλέβει τα φαγητά των ανθρώπων, ή να σκάβει με τα τεράστια πόδια του, και να χαλάει τους όμορφους κόπους της γειτονιάς.

Το να εμφανισθεί στην πόρτα των Baird, κάποιος γείτονας για να κάνει παράπονα για το γιγαντόσωμο χάσκι, ήταν καθημερινό φαινόμενο. Τον περασμένο μήνα ένα απόγευμα πάρα πολύ στην πόρτα και πάλι. Η Carol, η ιδιοκτήτρια του σκύλου, είδε ότι ήταν ένας γείτονας και ετοιμάστηκε για πολλοστή φορά να ζητάει και πάλι συγγνώμην. Πίστευε ότι το σκυλί είχε κάνει πάλι κάποια από τις γνωστές του αταξίες. Οι φόβοι της Carol, έγιναν πεποίθηση όταν η Casey, μόλις άουσε το κουδούνι και μύρισε ποιος ήταν, έτρεξε να κρυφτεί στο υπόγειο του σπιτιού.

Η Carol, άνοιξε την πόρτα και προτού μιλήσει ο γείτονας, άρχισε να ζητάει συγγνώμη και να απολογείται για το

σκυλί της. Ο άνθρωπος άκουγε με ένα χαμόγελο ζωγραφισμένο στα χείλη του, το οποίο όταν η Carol σταμάτησε να πάρει ανάσα, το παρατήρησε. Ο άνδρας της είπε ότι δεν χρειάζεται να του ζητάει συγγνώμη. «Ηρθα απλά να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ». Η Carol αποσβολώθηκε.

“Ο πατέρας μου είχε Αλτσχάιμερ εδώ και χρόνια. Μετά βίας σπωνόταν από το αναπηρικό του καροτσάκι. Είχε γίνει ένας άλλος άνθρωπος. Ένας δύσκολος και δύστροπος άνθρωπος. Εγώ και η γυναίκα μου είχαμε κουραστεί πολύ να τον φροντίζουμε. Μέχρι που εμφανίστηκε το σκυλί σας. Δεν κατάλαβα πως μπήκε από την ανοικτή πόρτα, αλλά όταν πήγα να την διώξω την είδα που έτρεξε αμέσως κι έκατσε δίπλα του. Ο πατέρας μου άρχισε να τη χαϊδεύει. Το πρόσωπο του άλλαξε με μιας. Ήρεμπος. Μετά από ώρα τον πήρε ο ύπνος. Ξέρετε για πρώτη φορά στη ζωή του κοιμήθηκε βαθιά για δύο ολόκληρες ώρες, και πιστέψτε με ότι οι μόνες πίσυχες ώρες που είχαμε εγώ και η γυναίκα μου εδώ και χρόνια”. Η Carol είχε μείνει άναυδη. Ο άνδρας

βούρκωσε και έσκυψε να χαιδέψει την Casey που στο μεταξύ, είχε δειλά εμφανιστεί στο δωμάτιο. Άρχισε να της μιλάει: “Εχεις να έρθει δυο μέρες. Το ίξερες έτοι;” Η Carol συγκινήθηκε και ρώτησε την ακριβώς συνέβη. “Ξέρετε ο πατέρας μου πριν από δυο μέρες πέθανε. Στον ύπνο του, έναν πολύ ήρεμο θάνατο. Είχε αποκοιμηθεί μετά που χαϊδεύει την Casey. Θα ήθελα εάν μου το επιτρέπετε να έρχομαι να την βλέπω. Έδωσε γαλάνη και πρεμία στον αγαπημένο μου πατέρα...” Η ιστορία τελειώνει εδώ. Συντάραξε όμως την τοπική κοινωνία του Ντάλτον. Οι κάτοικοι ακόμη αναρωτούνται τι διαίσθησην και τη αγάπη μπορεί να έχει ένα σκυλί που χάρισε πρεμία σε έναν άρρωστο άνθρωπο.

Euro Funeral Services

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

Ο αξιοσέβαστος διευθυντής του Γραφείου Τελετών Euro Funeral Services, Κώστας Κωστακίδης, από το 2007 βρίσκεται δίπλα σας με σεβασμό και συνέπεια, βοηθώντας πολλές πενθούσες οικογένειες σε αυτές τις δύσκολες στιγμές. Διευθετεί την κάθε διαδικασία για την τέλεση της κηδείας του εκλιπόντος, με την αναγκαία συνέπεια και τον πρέποντα επαγγελματισμό.

Για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνηση που μπορούμε να σας παρέχουμε, παρακαλούμε μην διστάσετε να έρθετε σε επικοινωνία με τον Κώστα 9759 9759.

Euro Funeral Services - Where the personal touch matters the most

Con Kostakidis
Manager